

FARKLI YAŞ ARALIĞINDAKİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OKUMA, YAZMA, KALEM TUTMA, DERSE KATILMA VE AKADEMİK BAŞARILARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Mehrali CALP (*)

Öz

İlkokul birinci sınıf, birçok temel becerinin kazandırıldığı bir dönemdir. İlkokul birinci sınıf düzeyinde kazanılan beceriler öğrencilerin daha sonraki öğretim dönemlerini de etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığındaki birinci sınıf öğrencilerinin okuma, yazma ve kalem tutma becerileri, derse katılma durumları ve akademik başarılarını karşılaştırmalı olarak incelemektir. Araştırma tarama modeline dayalı betimsel bir durum çalışması olup nitel araştırma yaklaşımına göre desenlenmiştir. Çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemine göre belirlenmiş olup 38 ilkokul birinci sınıf öğrencisi ve onların 19 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırma verileri, gözlem, görüşme ve doküman incelemesi yoluyla toplanmıştır. Çalışma bulguları incelendiğinde 60-71 aylık öğrenciler ile 72-84 aylık öğrenciler arasında derse katılmı açısından bir farklılığın olmadığı dikkati çekmektedir. Yazı kalitesi ve yazma becerisinin, bazı öğrenci çiftlerinde büyük olan öğrencinin lehine, bazı öğrenci çiftlerinde ise küçük öğrencinin lehine daha iyi olduğu görülmektedir. Kalem doğru tutma noktasında her iki gruptan eşit sayıda öğrencinin düzeltilmeye muhtaç problemleri olduğu, bu öğrenciler dışındaki tüm öğrencilerin kalem doğru tuttuğu belirlenmiştir. Bulgular, yaşça büyük olan çocukların toplam okuma becerisi puanlarının daha yüksek olduğunu göstermektedir. Akademik başarı incelendiğinde ise yaşça büyük olan öğrencilerin toplam puanının yaşça küçük öğrencilerden 2 puan fazla olmasına karşın öğrenci çiftlerinin yarım fazlasının sıfıftaki başarı düzeyinin aynı ya da birbirine yakın olduğu görülmektedir. Bulgulardan hareketle ebeveynlere, öğrencilerin okula başlama döneminin belirlenmesinde yaş değişkeni yanında sosyal, psikolojik ve fizyolojik olgunlaşma ve hazır olmanın da etken olabileceğini göz önünde bulundurmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yazı Öğretimi, Kalem Tutma, Okunabilirlik, Yazma Hızı, Okula Başlama Yaşı

The Comparison of Achievement and the Pencil Grip and Reading-Writing Skills of First Grade Students with Different Calendar Ages

Abstract

First grade in primary school is a period gained many basic skills. The skills gained in the first grade also affect subsequent academic term of students. The purpose of the study is to examine comparatively in the age range 60-71, and 72-84 months of first grade students' reading, writing and using pen skills, attendance and academic achievement

*) Yrd. Doç. Dr., Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı (e-posta: mehralicalp@hotmail.com).

situations. This study is a descriptive survey research. This study is a case study and has been designed according to the qualitative research approach. The working group has been selected according to the criteria sampling method. The study group has been constituted 38 primary first-class students and their 19 teachers. The research data were collected through observation, interviews and document analysis. When considering the findings of this study, it is noted that there is no difference between students with 72-84 months and students with 60-71 months in terms of attendance. It is also seen that the quality of writing and writing skill is better in favor of student who is elder one in some student pairs and it is better in favor of the younger student in other student pairs. Equal number students from both groups have problems that need to be corrected in using the pencil correctly. It is determined all of the other students used the pen correctly. Findings indicate the elder children's total reading skills scores higher than the others. Results show that more than half of the students in different age range in the class is equivalent or close to each other in terms of the level of achievement. In the light of the findings, it is recommended for parents to consider some factors such as social, psychological and physiological maturation and readiness of student beside the age variable in determination of school age for students.

Keywords: Writing Instruction, Pencil Grip, Readability, Writing Speed, Age of the Start to School

Giriş

Okula başlama, çocuğun ve ailenin yaşamında önemli bir aşamadır ve zihinsel, bedensel, duygusal ve sosyal açıdan bir olgunlaşmayı gerektirir. Okul olgunluğu; çocuğun okulda gerçekleştirilecek etkinlikleri yapabilmeye hazır olması demektir. Bu olgunluğa ulaşmış olan çocuk ilkokulda başarılı olabileceği gibi, daha sonraki öğrenim yaşamlarında da başarılı olacaktır (Binbaşıoğlu, 1995). Bireysel farklılıklar nedeniyle, okul olgunluğuna ulaşma yaşı değişebilir. Gelişim basamakları her alanda tüm çocuklar için aynı olsa da, bazı çocukların bu basamakları tırmanışı, diğerlerinden daha yavaş ya da hızlı olabilir.

0-7 yaş aralığının son yıllarını kapsayan ilkokul birinci sınıf, birçok temel becerinin kazandırıldığı bir dönemdir. İlkokul birinci sınıf düzeyinde kazanılan beceriler öğrencilerin daha sonraki öğretim dönemlerini de etkilemektedir. Bu sınıf düzeyinde kazanılan okuma ve yazma becerileri diğer derslerdeki başarılarını da belirlemektedir. İnsan yaşamının geleceğe ilişkin projesi ve kaderi ilk yıllarda verilen eğitimle çizilmektedir. Hayatta başarılı olmak, ilköğretimin ilk yıllarında kazanılan alışkanlıkların ve özellikle birinci sınıftaki öğretimin niteliğine bağlıdır. İlkokuma yazma öğretimi ile kazandırılacak beceri ve alışkanlıkların niteliği, gerek ilköğretimde, gerekse daha sonraki öğrenim yaşamında gerekli olacak, yalnızca Türkçe dersine değil, diğer derslerde ve gelecekteki başarısını da büyük ölçüde etkileyecektir (Akyol, Duran, 2010 içinde Hamacheck, 1979; Dikmen, 1998; Göçer, 2000; Kılıç, 2000; Öz, 2001; Ertürk, 2001; Kavcar vd., 2004; Binbaşıoğlu, 2004; Demirel, 2006). Okuma, yazma ve kalem tutma becerileri, öğrencinin günlük hayatında olduğu kadar okul hayatında da büyük bir öneme sahiptir. Türkçe derslerinde

öğrencilere kazandırılacak doğru, sürekli, hızlı ve anlamlı okuma; okuduğunu anlama becerinin ve alışkanlıklarının temeli birinci sınıfta atılır (Calp, 2010).

İlkokuma yazma öğretimi sırasında öğrencilere, temel dil becerileri kazandırılmaya çalışılır. Bu temel dil becerilerinden biri de yazmadır. Yazma, insanların duygu ve düşüncelerini, belirli dil kurallarına uygun ve düzgün bir şekilde başkalarına iletmek için herhangi bir madde üzerine çizmek veya yazmak suretiyle kullandıkları işaretlerdir (Akyol, 2000; Kavcar, Sever ve Oğuzkan, 2004). Yazı öğretiminde temel amaç, okunaklı ve bir o kadar da çabuk yazmayı öğrenciye kazandırmaktır. Bunun için harf şekillerinin doğru olarak kavratılması gerekir. Çocuk harflerin şekillerini hızlı ve doğru olarak zihninde canlandırabilmelidir (Calp, 2010). Çocuk bunu yapamıyorsa yazı nitelik bakımından yetersiz olmaktadır.

Diğer dil becerilerinde olduğu gibi yazma için de hazır bulunuşluk oldukça önemlidir. Ancak hazır bulunuşluk için tek ölçüt, çocuğun takvim yaşı değildir. Bazı çocuklar 6 yaşına kadar yazı yazmak için hazır değilken, bazıları 4 yaşında yazı yazmak için hazır olabilirler (Amundson, 2001).

Sulzby ve Teale (1991), okuma-yazmayı öğrenme sürecinin doğumla birlikte başladığını ve çocuk, bu beceriyi kazanıncaya kadar devam ettiğini ileri sürmektedir. Durum bu açıdan değerlendirildiğinde, 1-2 yaşındaki çocuğu da okuma-yazma sürecinin bir parçası olarak görmek ve ele almak gerekmektedir. Çocuğun okuma-yazma becerisi kazanabilmesi için belli bir olgunluk düzeyine ulaşması gerekmektedir. Öğrenci hangi yaş aralığında eğitim sürecine girmiş olursa olsun kazanması gereken davranışlar için hazır olma durumunda bulunması gerekir. Hazır olma durumu, öğrencinin bazı öğretim hedeflerine göre yeterlilik durumudur (Çelenk, 2008).

Çocuğun gelişme düzeyi ve yaşantıları, onun okul olgunluğu ve hazır bulunuşluk düzeyini belirler. Çocuğun, okul olgunluğunu kazanmasının yanı sıra, okul yaşantısı ile ilgili ön bilgi ve beceriler kazanması da sağlanabilirse, onun okulda eğitim almaya hazır olduğundan söz edilebilir.

Çocuğun okula hazır olması ya da okul olgunluğu, çocuğun okul eğitimini başaracak gelişimsel düzeye gelmesini ifade etmekte olup okul başarısı açısından oldukça önemlidir. Okul olgunluğu, çocuktan gerçekleştirilmesi istenen mevcut belirli iş yapma karşısında ilgisinin hazır olması düzeyi olarak da tanımlanmaktadır. Ausubel, özellikle hazır olmanın yalnızca olgunlaşma ile açıklanmasına karşı çıkmaktadır. Çocuğun okula hazır olmasını okul olgunluğunun, öğrencinin zihinsel geçmişinin, geçirdiği yaşantıların ve öğretim yöntemlerinin önemli derecede etkilediğini vurgulamaktadır (Özdemir Kılıç, 2004).

0-7 yaş, çocuk gelişiminin en hızlı ve en kritik dönemidir. Bu yıllarda temeli atılan akademik benliğin ileri yaşlarda büyük ölçüde aynı yönde gelişme eğilimi gösterdiği bilinmektedir. Tekişik (1994:5) ve Çelenk (2005) ilkokuma yazma öğretimini, “çocuğa yaşamı boyunca kullanacağı okuma ve yazmanın temel becerilerini kazandırmak” olarak tanımlamışlardır.

Ön öğrenmeler sonraki öğrenmeleri hazırlayıcı bir özelliğe sahiptir. Öğrenilen her yeni şey, öğrencilerin daha önce öğrendikleri ile, yani zihinlerinde var olan bilgi yapısıyla ilgili olmalıdır. Çocukluk yıllarında kazanılan alışkanlıkların büyük bir kısmı, yetişkinlik döneminin tavır, davranış, inanç ve değer yargısı gibi kişilik özelliklerini oluşturma yanında dil gelişimine de hizmet eder. Küçükkaragöz'e (2003) göre okul öncesinde dört-altı yaş arasında dinlemeyle ilgili kazanımlar edinen ve konuşmaya hazır hale gelen çocuğun, dil gelişimi ilköğretim okullarında hız kazanarak zenginleşir.

İlköğretim birinci sınıf öğrencileri, yetenekleri, gelişim hızları ve olgunluk düzeyleri bakımından birbirlerinden farklılık gösterirler. Bu nedenle bir sınıfta bulunan öğrenciler okuma-yazmaya farklı zamanlarda geçerler. Fakat bazı nedenlerle okuma-yazmaya geçiş birinci sınıfta da gerçekleştirilememektedir (Çalışkan ve Sünbül, 2008).

Bugün, ülkemizde, çocukların ilkokula hazır olup olmadıklarına takvim yaşı dikkate alınarak karar verilmektedir. Bu durumun sağlıklı olup olmadığı ise bir tartışma konusudur. Çocuğun okula başlaması veya başlamaması gerektiği konusunda karar verirken, takvim yaşına dayalı olma yanında, davranış yaşını bilmenin de önemli olduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

Thatcher, Walker ve Giudice'in (1987) iki aylık bebekten ergenlik yaşına kadar 577 kişilik geniş çalışma grubunda gerçekleştirdiği, okul olgunluğunu nörolojik açıdan inceleyen beyin gelişimi araştırmalarından çıkan sonuç şudur: Çocukların okula hazır olduklarını belirlemede yaş faktörünün çok fazla dikkate alınmaması ve çocuğun okula başlaması için bilişsel olarak yeterli olgunluk düzeyine ulaşmasının yeterli olmasıdır.

Her ülkede ilkokula başlamak için belirli bir takvim yaşına ulaşmış olma öngörülür. Ancak okula yeni başlayan bir çocuğun belirli bir yaşa erişmiş olması yeterli değildir. Çocukta bulunması gereken en önemli niteliklerden biri, çocuğun sağlıklı ve normal bir bedensel gelişime sahip olmasıdır. Çocuk okula başladığında yaşlarının boy ve kilosuna yakın bir düzeye ulaşmamışsa, bu durum onun için bir takım sorunlar ortaya çıkarır. Aynı şekilde görme, işitme açısından da çocuğun sağlıklı olması gereklidir. Aksi halde, iyi göremediği, iyi işitemediği için öğretmenin verdiği yönergeleri iyice anlamayan çocuk, başarısızlığı erken yaşta tatmış olacaktır. Okumaya geçişte, yönlerin doğru tayin edilmesinin ve seslerin ayrıştırılmasının da rolü önemlidir. Seslerin ayrıştırılmaması yanlış anlamaya, yönlerin doğru tayin edilmemesi de yazmada karışıklığa neden olabilir (Oktay ve Unutkan, 2005).

2012-2013 eğitim-öğretim yılında yürürlüğe giren uygulamayla 66 aylık çocuklar birinci sınıfa kaydedilmeye başlanmıştır. 66 aylıkların birinci sınıfa devamlarını düzenleyen yasanın yürürlüğe girmesi kamuoyunda yoğun olarak tartışılmış, çocuğun okula kaç yaşında başladığından daha çok, okul öncesi eğitime erken başlamanın önemli olduğu üzerinde durulmuştur. Okula başlama yaşının öne alınması ve dolayısıyla 2013-2014 eğitim öğretim yılı için aynı sınıfta farklı yaş aralığındaki çocukların birlikte eğitim göreceği olması, birinci sınıf öğrencilerinin okula başlama yaşları ile okuma, yazma, kalem kullanma ve akademik başarıları arasındaki ilişkinin araştırılmasını gerekli kılmıştır.

Araştırmanın Amacı

Çalışmanın amacı, 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığındaki birinci sınıf öğrencilerinin okuma, yazma ve kalem kullanma becerileri, derse katılma durumları ve akademik başarılarını karşılaştırmalı olarak incelemektir. Bu amaçla aşağıdaki sorulara cevap aranacaktır:

1. Birinci sınıf öğrencilerinin derse katılma durumları 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığına göre farklılaşmakta mıdır?
2. Birinci sınıf öğrencilerinin yazma becerisi 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığına göre farklılaşmakta mıdır?
3. Birinci sınıf öğrencilerinin kalem kullanma becerisi 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığına göre farklılaşmakta mıdır?
4. Birinci sınıf öğrencilerinin okuma becerisi 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığına göre farklılaşmakta mıdır?
5. Birinci sınıf öğrencilerinin akademik başarıları 60-71 ve 72-84 ay yaş aralığına göre farklılaşmakta mıdır?

1. YÖNTEM

1.1. Model

Bu araştırma tarama modeline dayalı betimsel bir durum çalışması olup nitel araştırma yaklaşımına göre desenlenmiştir.

1.2. Çalışma Grubu

Çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemine göre belirlenmiştir. Çalışmaya Ağrı il merkezindeki 8 ilkokul katılmıştır. Atatürk İlkokulu, İsmet Ömeroğlu İlkokulu, Hürriyet İlkokulu, İstiklal İlkokulu, 15 Nisan İlkokulu, İbrahim Çeçen İlkokulu, Selçuk İlkokulu, Şehit Er Vefa Çelik İlkokulunda eğitim görmekte olan 38 ilkokul birinci sınıf öğrencisi ve onların 19 sınıf öğretmeni çalışma grubunu oluşturmuştur. Çalışmada öğrenciler arasında yapılan karşılaştırmada ay farkı önemli bir ölçüt olduğundan öğrencilerin kaç aylık olduğuna özellikle dikkat edilmiştir. Aynı sınıftan farklı yaş aralığındaki öğrenciler seçilirken yaş farkının fazla olduğu öğrenci çiftleri tercih edilmiştir. Öğrenci çiftlerinden bir grubu 72-84 ay yaş aralığındaki 19 öğrenci oluştururken, diğer grubu 60-71 ay yaş aralığındaki 19 öğrenci oluşturmaktadır.

Çalışmada öğrencinin okuma, yazma ve kalem tutma becerisini etkileyebilecek *cinsiyet*, *sosyoekonomik düzey* ya da ailenin eğitim-öğretime ilgisi gibi faktörler göz ardı edilmiştir. Bu sınırlılıktan kaynaklanan yanlılığı en aza indirmek için öğrenciler seçilirken standart bir form aracılığıyla (Ek 1) her bir öğrencinin kendisi ve ailesiyle ilgili demografik bilgiler elde edilmiş ve çalışma grubu bu özellikler bakımından birbirine yakın, ancak yaş olarak birbirine uzak öğrencilerden oluşturulmuştur. Kız ve erkek öğrenciler arasında sayı bakımından denklik de gözetilmiştir.

Gözlem kolaylığı açısından her sınıftan, biri 60-71 ay yaş aralığında, diğeri 72-84 yaş aralığında olmak üzere ikişer öğrenci seçilmiştir. Bu yolla toplam 19 öğrenci çifti oluş-

muş ve araştırmaya söz konusu öğrencilerin 19 sınıf öğretmeni de katılmıştır. Tablo 1’de bu sınıf öğretmenlerinin yaş aralığı, mesleki kıdemi ve birinci sınıf okutma tecrübesinin olup olmadığıyla ilgili sayısal veriler sunulmuştur. Öğretmenler ve öğrenciler isimlerinin baş harfleri dikkate alınarak kodlanmış ve gerekli durumlarda bu akronimler (kod isimler) kullanılmıştır. Tablo 1’de söz konusu öğretmenlerin cinsiyetleri, yaşları, birinci sınıf tecrübeleri ve öğretmenlik deneyimlerinin kaç yıl olduğuna ilişkin bilgiler sunulmuştur.

Tablo 1. Sınıf Öğretmenlerine İlişkin Kişisel ve Akademik Özellikler

Öğretmenler için kullanılan kod adar	Cinsiyet		Yaş aralığı			Birinci sınıf deneyimi		Öğretmenlik deneyimi	
	Kadın	Erkek	25-30	30-35	50-55	Var	Yok	1-5 yıl	6 yıl ve üstü
A. K.		X			X	X			X
E. E		X		X			X		X
J. H	X		X				X	X	
F. E.	X			X		X			X
A.A. 1	X			X		X			X
Ş.M.	X			X		X		X	
S. N.	X			X		X			X
K. A		X		X		X			X
A.A. 2	X			X		X			X
E. T.	X		X			X		X	
A.E. 1	X			X		X			X
E. C.	X			X		X			X
E. F.	X			X		X			X
H. T.	X			X		X			X
E. P.	X		X			X		X	
R. O.	X			X		X			X
E. R.	X			X		X			X
I. K.	X			X		X			X
A.E. 2		X		X		X			X

Tablo 1’den öğretmenlerin çoğunun bayan ve 30-35 yaş aralığında olduğu; E. E. ve J. H. kod isimli öğretmenler hariç hepsinin daha önce en az bir kere birinci sınıf okuttuğu ve J. H., Ş. M., E. T. ve E. M. kod isimli öğretmenlerin dışındakilerin 6 yıl ve daha fazla süredir öğretmenlik yaptıkları görülmektedir.

1.3. Verilerin Toplanması

Araştırma verileri, gözlem, görüşme ve doküman incelemesi yoluyla toplanmıştır. Öğrencilerin okuma, yazma, kalem tutma ve akademik başarıları gözlenmiş; defter ve

öğrenci çalışma kitaplarındaki yazıları kayıt altına alınmıştır. Yapılan yüz yüze görüşmeler yoluyla okuma yazmayla ilgili becerilerde etkisi olduğu düşünülen sınıf öğretmenlerinin kişisel, mesleki ve akademik özelliklerine ilişkin bilgiler toplanmıştır. Çalışma grubu oluşturulurken öğretmenlerden toplanan söz konusu bilgiler dikkate alınmıştır. Ayrıca öğretmenlere ilişkin bilgiler Tablo 1’de sunulmuştur. Bu yolla sınıf öğretmenleri arasında çalışmanın sonucunu etkileyecek çok önemli farklılıklar olmadığını göstermek ve okuyucuya çalışma grubu hakkında bir fikir vermek hedeflenmiştir.

Fotoğraf makinesi aracılığıyla öğrencilerin defter ve çalışma kitaplarından örnekler alınmıştır. Öğrencilerle ilgili demografik bilgiler için sınıf öğretmenlerinin yanı sıra okul kayıtlarından da yararlanılmıştır. Elde edilen veriler betimsel analize tabi tutulmuştur.

Araştırma verilerinin toplanması 8 hafta sürmüştür. Araştırmacı öğrencilerin derse katılımları ve kalem tutmalarını her hafta 2 saatlik ders boyunca toplam 16 saat gözlem yoluyla incelemiştir. Gözlem boyunca, derse katılım için araştırmacı tarafından hazırlanan 4 maddelik “yapılandırılmış gözlem formu” (Ek 2) kullanılmış, gözlemlenen davranışlarla ilgili değerlendirmeler bu form üzerinde yapılmıştır.

Yazma becerisini değerlendirmek için öğrencilerin defter ve kitaplarındaki yazılar 8 hafta boyunca incelenmiş, öğrencilere dikte ve kopya etme çalışmaları yaptırılmıştır. Öğrencilerin kalem tutma becerileri, araştırmacı tarafından yapılan gözlemler ve farklı yönlerden çekilen fotoğraflarla belirlenmiştir. Okuma becerilerini değerlendirmek için öğrencilere her hafta sesli okuma yaptırılmış ve okumalar kayıt altına alınmıştır. Ayrıca araştırmacı tarafından 19 sınıf öğretmeni ile yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Öğrencilerin okuma, yazma ve kalem tutuşlarının fotoğraf ve kamera kayıtları araştırmacı tarafından haftalık olarak gerçekleştirilmiştir.

2. Bulgular, Tartışma ve Yorum

Bu bölümde yaş aralığı 60-71 ve 72-84 ay olan birinci sınıf öğrencilerinin okuma, yazma ve kalem kullanma becerileri ile akademik başarılarına ilişkin bilgiler karşılaştırılmalı olarak sunulmuştur.

2.1. Derse Katılmaya İlişkin Bulgular

60-71 aylık öğrenciler ile 72-84 aylık öğrenciler 8 hafta boyunca “Söz hakkı verilmeden derse katılma, herhangi bir soru sorulmamış olsa bile söz alarak derse katılma, öğretmenin sorduğu soruya cevap verme yoluyla derse katılma, öğretmenin sorduğu soruya cevap vermeme ya da yanlış cevap verme” davranışlarını sergileyip sergilemedikleri gözlenmiştir.

Aşağıda aynı öğretmenin aynı sınıfta okuttuğu iki öğrencinin söz konusu davranışları haftada kaç kez gösterdiğine dair bulgular puanlamanın nasıl yapıldığına örnek oluşturması bakımından verilmiştir.

Tablo 2’de 8 hafta ve toplam 32 ders saati boyunca gözlenen 63 aylık T. N. kod isimli öğrenciye ilişkin bulgular verilmiştir.

Tablo 2. 63 Aylık T. N. Kod İsimli Öğrencinin Ders Katılma Davranışını Gösterme Sıklığına İlişkin Sayısal Veriler

Gözlemlenen davranış	Davranışın Haftalara Göre Sergilenme Sıklığı								Toplam
	1. hafta	2. hafta	3. hafta	4. hafta	5. hafta	6. hafta	7. hafta	8. hafta	
Söz hakkı almadan derse katılma	8	10	12	13	13	17	13	19	105
Herhangi bir soru sorulmadığı halde söz alarak derse katılma	6	13	11	9	12	13	11	10	85
Sorulan soruya cevap vererek derse katılma	4	3	5	4	4	3	4	5	32
Sorulan soruya cevap vermeme ya da yanlış cevap verme	2	3	2	4	5	2	5	1	24

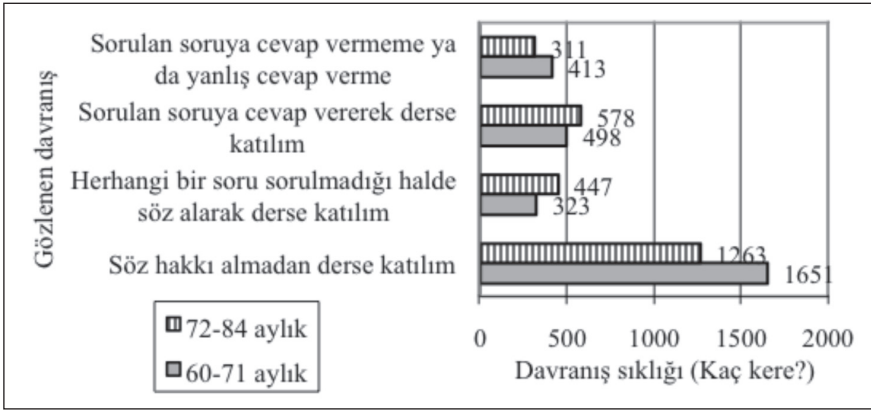
Tablo 2’ye göre 63 aylık T. N. kod isimli öğrenci “söz hakkı almadan derse katılım” davranışını 8 hafta boyunca toplam 105 kez; “herhangi bir soru sorulmadığı halde söz alarak derse katılım” davranışını 8 hafta boyunca toplam 85 kez; “sorulan soruya cevap vererek derse katılım” davranışını toplam 32 kez ve “sorulan soruya cevap vermeme ya da yanlış cevap verme” davranışını toplam 24 kez göstermiştir.

Tablo 3. 75 aylık D. G. Kod İsimli Öğrencinin Ders Katılma Davranışını Gösterme Sıklığına İlişkin Sayısal Veriler

Gözlemlenen davranış	Davranışın Haftalara Göre Gösterilme Sıklığı								Toplam
	1. hafta	2. hafta	3. hafta	4. hafta	5. hafta	6. hafta	7. hafta	8. hafta	
Söz hakkı almadan derse katılma	15	10	19	11	18	14	11	14	111
Herhangi bir soru sorulmadığı halde söz alarak derse katılma	-	2	1	3	4	2	2	1	15
Sorulan soruya cevap vererek derse katılma	4	3	3	5	3	3	3	2	26
Sorulan soruya cevap vermeme ya da yanlış cevap verme	2	3	1	-	6	2	3	1	22

Tablo 3'te 75 aylık D. G. kod isimli öğrenciye ilişkin bulgular verilmiştir. Tabloya göre söz konusu öğrenci “söz hakkı almadan derse katılım” davranışını 8 hafta boyunca toplam 111 kez; “herhangi bir soru sorulmadığı halde söz alarak derse katılım” davranışını 8 hafta boyunca toplam 15 kez; “sorulan soruya cevap vererek derse katılım” davranışını toplam 26 kez ve “sorulan soruya cevap vermeme ya da yanlış cevap verme” davranışını toplam 22 kez göstermiştir.

Grafik 1'de söz konusu davranışların 19 kişilik 60-71 aylık öğrenciler ve yine 19 kişilik 72-84 aylık öğrencilerce toplam kaç kez gösterildiğine ilişkin sayısal bulgular verilmiştir. Gözlenen davranışın gösterilme sıklığıyla ilgili 19 öğrencinin sayısal verileri toplanmış ve grafikteki sayılar elde edilmiştir. Grafik tek bir öğrenciyi değil, yaş aralığı 60-71 ve 72-84 ay olan, toplam 38 kişilik bütünü yansıtmaktadır.

Grafik 1. 38 Kişilik Çalışma Grubunun Derse Katılma Davranışına İlişkin Sayısal Veriler

Grafikten 60-71 aylık öğrencilerle 72-84 aylık öğrenciler arasında derse katılım açısından önemli bir farklılığının olmadığı dikkati çekmektedir. “Sorulan soruya cevap vermeme ya da yanlış cevap verme” davranışı ile “söz hakkı almadan derse katılım” davranışını gösterme sıklığı 60-71 aylık öğrencilerde daha fazla iken; “sorulan soruya cevap vererek derse katılım” ile “herhangi bir soru sorulmadığı halde söz alarak derse katılım” davranışını gösterme sıklığı 72-84 aylık öğrencilerde daha fazla görülmektedir.

Bu sonuç, 60-71 aylık öğrencilerde sınama yanılma davranışlarının sık fakat isabet-siz olduğunu, 72-84 aylık öğrencilerde ise sınıf içi kurallara uygun davranışların yerleştiğini göstermektedir. Bir başka anlatımla 60-71 aylık öğrencilerin okula başlama yaşı bakımında henüz yeterli hazırbulunuşluğa erişmemiş olduğu düşünülebilir. Birinci sınıf çocukları, farklı beden gelişim düzeylerinden dolayı, farklı kemik, kas gelişiminden kaynaklanan farklı yazı yazma becerisi gösterirler. Yazmada omuz, kol, bilek ve parmak kasları önemlidir.

Çocukların yazıya hazır olmaları öncelikle “el” tercihiyle ilgilidir. “El” tercihinden sonra parmak ve bilek hazırlığı, soldan sağa ve yukarıdan aşağıya doğru hareket becerisi, harflerin oranları, sayfa yüzeyine yerleştirilmesi ve ilgili terimlerin (yuvarlak, yukarı, geniş, düz vb.) bilinmesi gerekir. ... Kas gelişimini tamamlamayan çocuklar motorsal üretimde zorlanırlar. (Akyol, s, 146).

İlköğretim birinci sınıf öğrencileri, yetenekleri, gelişim hızları ve olgunluk düzeyleri bakımından birbirlerinden farklılık gösterirler. Bu nedenle bir sınıfta bulunan öğrenciler okuma-yazmaya farklı zamanlarda geçerler. (Çalışkan, Sünbül, 2008).

2. 2. Öğrencilerin Yazma Becerisi, Yazıları ve Kalem Tutmalarına İlişkin Bulgular

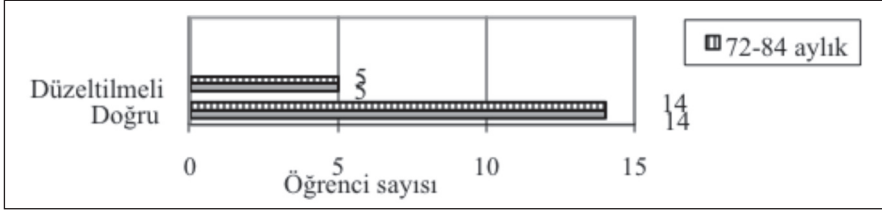
Öğrencilerin yazı defterleri *sayfa düzeni, temizlik, görünüş güzelliği, yazının okunabilirliği, işlekliliği, programın öngördüğü yazı karakterine uygunluğu* bakımlarından incelenmiş ve her bir öğrencinin yazıyla ilgili söz konusu becerileri için sınıf öğretmenlerinin de görüşlerine başvurularak 1, 2 ve 3 notları takdir edilmiştir. 3 puan beğenilen üst düzey beceri düzeyini, 2 puan kabul edilebilir ortalama düzeyi ve 1 puan ise geliştirilmesi gerekli zayıf düzeyi temsil etmektedir. Ayrıca sekiz haftalık sürecin sonunda öğrencilere kopya ve dikte çalışmaları yaptırılmış bu sırada öğrencilerin kalemi doğru tutup tutmadığı gözlenmiştir. Konuya ilişkin elde edilen bilgiler tablo 5’te sunulmuştur.

Tablo 5. Öğrencilerin Yazma Becerisi, Yazıları ve Kalem Tutmalarına İlişkin Veriler

Öğretmen	Yaş aralığı(ay)	Öğrenciler	Yazma, oluşturulan yazı ve kalem tutmaya yönelik beceriler							Kalem tutma
			Yazının okunabilirliği	Harflerin ve bağlantıların doğru yazımı	Sayfa düzeni	Yazının estetiği görünüş güzelliği	Metne bakarak yazma (kopya)	Metne bakmadan yazma (dikte etme)	Toplam	
A. K.	60-71	S. K.	3	3	2	2	3	3	16	Düzeltilmeli
	72-84	K. I.	2	2	2	2	2	2	12	Doğru
E. E	60-71	T. N.	3	2	2	2	3	2	14	Düzeltilmeli
	72-84	D.G.	3	2	2	2	3	3	15	Doğru
J. H	60-71	C. Ç.	3	2	2	2	3	3	15	Doğru
	72-84	F. H.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
F. E.	60-71	E. E.	3	3	3	3	2	2	16	Doğru
	72-84	R. T.	3	2	2	2	3	2	14	Düzeltilmeli
A. 1	60-71	E. T.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
	72-84	Ş. C.	3	3	3	3	3	3	18	Düzeltilmeli

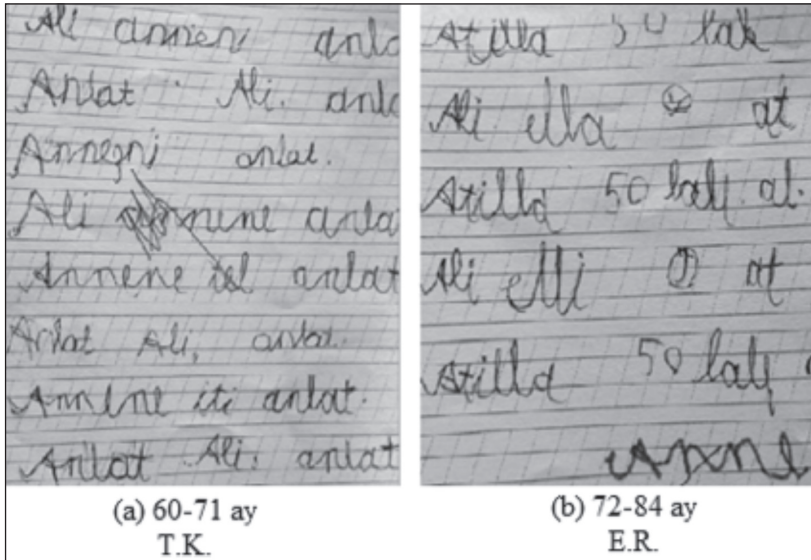
Ş. M.	60-71	S. S.	3	2	2	2	3	3	15	Doğru
	72-84	Ç. F.	3	3	2	2	3	3	16	Doğru
S. N.	60-71	A.A	3	3	3	3	3	2	17	Doğru
	72-84	İ. R.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
K. A	60-71	S. K.	2	2	2	1	2	2	11	Düzeltilmeli
	72-84	E. R.	2	2	1	2	2	1	10	Doğru
A.A2	60-71	T. Y.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
	72-84	Y. S.	3	3	2	2	3	3	16	Doğru
E. T.	60-71	T. K.	2	2	2	2	2	2	12	Doğru
	72-84	P. A.	3	3	3	3	2	2	16	Doğru
A.E.1	60-71	S. A.	2	2	2	2	2	2	12	Düzeltilmeli
	72-84	E. R.	2	2	2	2	3	2	13	Doğru
E. C.	60-71	C. E.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
	72-84	A. S.	1	1	1	1	2	1	7	Düzeltilmeli
E. F.	60-71	H.Y.	2	2	3	3	2	2	14	Doğru
	72-84	U. T.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
H. T.	60-71	R. T.	3	3	3	3	2	2	18	Doğru
	72-84	K. T	3	3	3	3	3	2	17	Doğru
E. P.	60-71	M.K.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
	72-84	B. A	3	3	3	3	3	3	18	Düzeltilmeli
R. O.	60-71	A. E	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
	72-84	E. Y.	3	2	2	2	3	3	15	Doğru
E. R.	60-71	H.D.	3	2	2	2	3	2	14	Doğru
	72-84	R.A.	3	3	2	2	3	3	16	Doğru
I. K.	60-71	A.A.	3	3	3	3	3	3	18	Doğru
	72-84	F. R.	2	2	3	3	2	2	14	Doğru
A.E.2	60-71	T. T.	3	3	3	3	3	2	17	Düzeltilmeli
	72-84	E. T.	3	3	2	2	3	2	15	Düzeltilmeli

Tablo 5'ten yazı kalitesi ve yazma becerisinin, bazı öğrenci çiftlerinde (örneğin H.Y. ile U.T. isimli öğrenciler) büyük olan öğrencinin lehine, bazı öğrenci çiftlerinde de (örneğin S.K. ile K.I. isimli öğrenciler) küçük olan öğrencinin lehine daha iyi olduğu görülmektedir. Ancak fark C. E. ve A. S. isimli öğrenciler dışında 4'ü geçmemektedir. Yazının kalitesi ve yazı yazma becerisinde de herhangi bir öğrenci grubu açısından daha iyi düzeyde kabul edilebilecek bir farklılık dikkati çekmemekle birlikte 19 öğrenci çiftinin 6'sında toplam puanlar arasında 4 birimlik bir fark mevcuttur. Alınabilecek en yüksek puanın 18 olması hesaba katılacak olursa 4 puanlık fark, toplam puanın %22.2'sine denk gelmektedir.

Grafik 2. Öğrencilerin Kalem Kullanma Becerisine İlişkin Veriler

Grafik 2’de tüm öğrencilere ilişkin bulgular sunulmuştur. Buna göre kalemi doğru tutma noktasında yaşça küçük 5 öğrenci ve yaşça büyük 5 öğrencinin düzeltilmeye muhtaç problemleri olduğu, bu 10 öğrenci dışındaki her iki gruptan toplam 28 öğrencinin kalemi doğru tuttuğu görülmektedir.

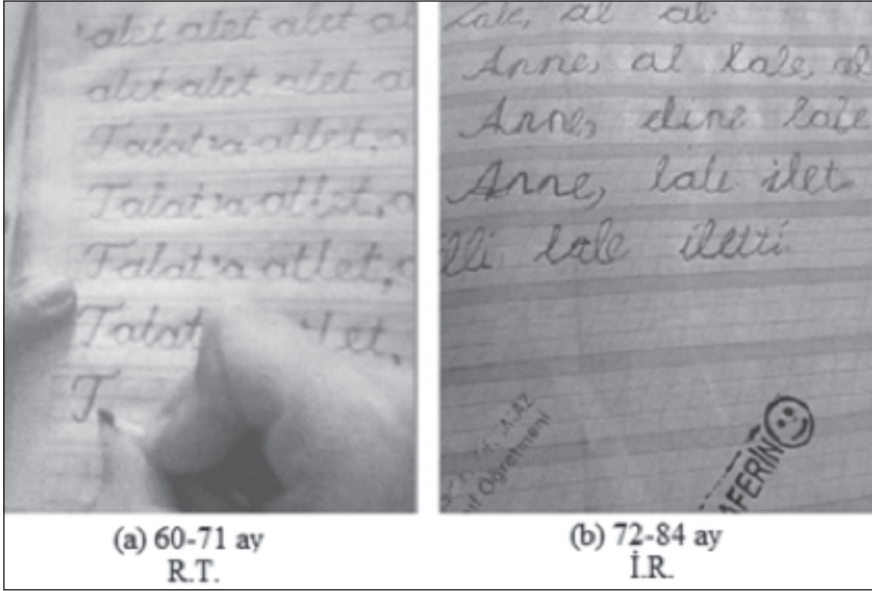
Resim 1. Aralarında 14 Aylık Yaş Farkı Olan T.K. ve E.R. İsimli Öğrencilerin Yazılarından Örnekler

Resim 1’de aralarında yaş farkı olan iki öğrencinin yazılarından örnekler verilmiştir. Resim 1(a)’daki fotoğraf karesi yazma becerisi toplam puanı 12 olan yaşça küçük T.K. isimli öğrenciye, (b)’deki fotoğraf karesi ise yazma becerisi toplam puanı 10 olan yaşça büyük E.R. isimli öğrenciye aittir. İki yazı da çeşitli açılardan düzeltilmeye muhtaç görülmektedir.

72-84 ay yaş aralığındaki E.R. isimli öğrenciye ait yazının kelimeleri satıra yerleştirme (hizalama) bakımından olduğu kadar yazının 70 derece sağa eğik olması bakımından da

programın öngördüğü ölçüte uygun olmadığı görülmektedir. Öğrencinin yazısında harflerin satır aralığına göre küçük ya da büyük olması, uygunsuz şekillendirilmesi, yetersiz çevrenmesi ve eksik kapanması ile kelime bünyesindeki harflerin binişikliği (kelimedeki harflerin aralıkları yetersiz) ve yanlış harf iniş çıkışları gibi hatalar dikkati çekmektedir. Ayrıca yazıda kelimeler arasında uygun bir aralık bırakılmadığı, kaleme çok fazla basınç vererek yazıldığı, yazının tertip ve düzenine özen gösterilmediği de görülmektedir.

60-71 ay yaş aralığındaki T. K. isimli öğrenciye ait yazı satıra yerleştirme bakımından daha az hatalı olmasına karşılık harflerin eğimi programın öngördüğü 70 derece sağa eğik olma özelliğini yansıtmamaktadır. T. K. isimli öğrencinin yazısı, kelimeleri satıra yerleştirme (hizalama) bakımından kısmen kabul edilebilir düzeyde olsa bile bu öğrencide de kelimeler arasındaki boşluklar olması gerekenden fazladır. Bu durum, araştırmanın eğitim öğretim yılının ilk yarısında yapılmış olmasıyla açıklanabilir.

Resim 2. Aralarında 9 Aylık Yaş Farkı Olan R.T. ve İ.R. İsimli Öğrencilerin Yazılarından Örnekler

Resim 2’de nitelik bakımından iyi kabul edilebilecek düzeyde iki farklı öğrencinin yazısından örnekler verilmiştir. Resim 2(a)’daki fotoğraf karesi yazma becerisi toplam puanı 18 olan yaşça küçük R.T. isimli öğrenciye, (b)’deki fotoğraf karesi ise yazma becerisi toplam puanı 18 olan yaşça büyük İ.R. isimli öğrenciye, aittir.

Kalemi tutabilme psikomotor bir beceridir ve düzgün ve hızlı yazabilmek için kalemi doğru tutmak gerekmektedir (Akyol, 2001; Güleriyüz, 2002; Artut ve Demir, 2004). Bu

çalışmaya katılan 38 öğrenciden 10 öğrenci için kalem tutmada problemler belirlenmiştir. Söz konusu öğrencilerden beşi 72-84, beşi 60-71 yaş aralığındadır.

Bu sonuç Yangın (2007) tarafından belirlenen “okul öncesi eğitimi alan 6 yaşındaki çocukların % 14,1’inin kalemi doğru tutamadığı” araştırma bulgusuyla örtüşmektedir. Temur, Aksoy ve Tabak (2011) tarafından yapılan bir araştırma sonucuna göre ise öğrencilerin üçte ikisinin kalemi orta noktadan kavradığı, yarısından fazlasının öne doğru eğilerek yazı yazdıkları ve yazma, kâğıt pozisyonu, kalemi kavrama noktası değişkenlerinin öğrencilerin yazma hızı ve hata puanları ortalamalarında farklılığa yol açtığı belirlenmiştir.

Aşağıda Resim 3 (a)’da ay olarak küçük olan E.T. isimli öğrencinin kalem tutması, (b)’de ay olarak büyük olan T.T. isimli öğrencinin kalem tutması, görülmektedir. Her iki öğrenci de kalemi yanlış tutmaktadır.

(a) 60-71 ay
E.T.

(b) 72-84 ay
T.T.

Resim 3. Aralarında 8 Aylık Yaş Farkı Olan E.T. ve T.T. İsimli Öğrencilerin Kalem Tutmalarını Sergileyen Fotoğraf Kareleri

Araştırmalar öğrencilerin yazma sırasında kalemi farklı şekillerde kavradıklarını ortaya koymaktadır (Amundson, 1995; Dennis ve Swinth, 2001; Koziatck ve Powell, 2003). Söz konusu araştırmalarda sıklıkla işaret parmağı, başparmak ve orta parmak kullanılarak kalemin kavrandığı vurgusu yapılmaktadır. Ayrıca kalemi kavrayan parmak sayısı, parmakların kalem üzerindeki konumları genel olarak araştırmalarda ele alınan değişkenlerdir.

Amundson (1995) beş tür kalem tutmadan söz eder. Bunlar: çapraz başparmak kavrama, statik üçlü kavrama, dört parmak veya dörtlü kavrama, lateral üçlü kavrama, dinamik üçlü kavramadır. Kalem tutma becerisi kazanmada ilk adım koordineli aktivitelerin

oluşturulması ve organizasyonudur. Yazı yazma, doğru kalem kavramının gelişimini içerir. Yazı yazmada kalemin kavranması gerekli ince hareketleri sağlaması bakımından önemlidir. Çocuğun el kasları kuvvetlendiği zaman çocuk doğal olarak etkili kalem kavramasını geliştirir. İnce motor becerileri iyileştirmek için kâğıt yırtma ya da kesme, kâğıt çizme, dirençli hamurla aktiviteler ve küçük objeleri cımbız ile toplama gibi aktiviteler yapılabilir. Ziviani (1982), 7-14 yaş grubuna giren çocuklar üzerinde yaptığı araştırmalar sonucunda kalem tutmada dört önemli husus belirlemiştir. a) İşaret parmağının kullanımındaki esnekliği, b) Kolun dirsek ile bilek arasında kalan kısmının yazım esnasında yüzeye (masa, sıra üstüne) yayılması, c) Kalem tutmada kullanılan parmak sayısı, ç) İşaret parmağıyla başparmağın uç kısmındaki yumuşak kısımların kalem tutarken birbirine temas edip etmemesi. (s, 45).

2.3. Okuma Becerisine İlişkin Bulgular

Okuma becerisini değerlendirmek için öğrencilere, her hafta farklı metinler okutturulmuş ve bu okumalar kamera ile kayıt altına alınmıştır. Araştırmacı alınan kayıtları incelemiş ve 38 birinci sınıf öğrencisinin okuma becerisine 3 üzerinden puan takdir etmiştir. Araştırmacı öğretmenlerle yaptığı görüşmeler sırasında her bir öğrenci için takdir ettiği puanlara ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşlerini de almış ve ortak kararlar doğrultusunda Tablo 6 oluşturulmuştur.

Tablo 6. Öğrencilerin Okuma Becerisine İlişkin Veriler

Öğretmen	Yaş Aralığı(ay)	Öğrenciler	Okuma becerisi					Toplam
			Okumanın hatadan arınıklığı	Okumanın akıcılığı	Telaffuz	Ses tonunu ayarlayabilme	Dikkati okumaya yoğunlaştırma	
A. K.	60-71	S. K.	3	3	3	3	3	15
	72-84	K. I.	3	3	2	2	2	12
E. E	60-71	T. N.	2	2	2	2	2	10
	72-84	D. G.	3	3	3	3	3	15
J. H	60-71	C. Ç.	3	3	3	3	3	15
	72-84	F. H.	3	3	3	3	3	15
F. E.	60-71	E. E.	2	2	2	2	2	10
	72-84	R. T.	2	3	2	2	2	11
A.A.1	60-71	E. T.	2	2	2	3	2	11
	72-84	Ş. C.	3	3	3	3	2	14
Ş. M.	60-71	S. S.	3	3	3	2	3	14
	72-84	Ç. F.	3	3	3	2	3	14
S. N.	60-71	A. A.	3	3	3	3	3	15
	72-84	İ. R.	3	3	3	3	3	15
K. A	60-71	S. K.	2	2	2	1	2	9
	72-84	E. R.	3	3	2	2	2	12
A.A.2	60-71	T. Y.	3	3	3	3	3	15
	72-84	Y. S.	3	3	3	3	3	15
E. T.	60-71	T. K.	2	2	2	2	2	10
	72-84	P. A.	2	2	2	2	3	11
A.E.1	60-71	S. A.	2	2	2	2	3	11
	72-84	E. R.	2	2	2	2	3	11
E. C.	60-71	C. E.	3	3	3	2	3	14
	72-84	A. S.	2	1	1	2	2	8
E. F.	60-71	H. Y.	2	2	2	2	3	11
	72-84	U. T.	3	3	3	3	3	15
H. T.	60-71	R. T.	2	2	3	2	2	11
	72-84	K. T	3	3	3	3	3	15
E. P.	60-71	M.K.	2	3	2	1	2	10
	72-84	B. A	3	3	3	3	3	15
R. O.	60-71	A. E	2	2	2	2	3	11
	72-84	E. Y.	3	3	3	3	3	15
E. R.	60-71	H. D.	2	2	2	2	2	10
	72-84	R. A.	3	3	3	3	3	15
I. K.	60-71	A. A.	3	3	3	3	3	15
	72-84	F. R.	2	2	2	2	2	10
A.E.2	60-71	T. T.	3	3	3	3	3	15
	72-84	E. T.	3	3	3	1	3	13

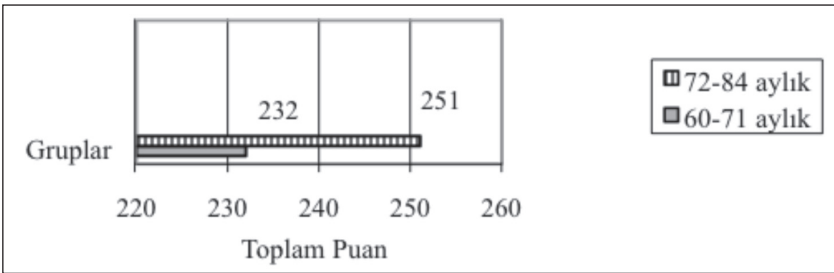
Tablo 6'ya göre A.E.2, I. K. ve E. C. kod isimli öğretmenler ile A.K. kod isimli 4 öğretmenin sınıfındaki öğrenci çiftlerinde okuma becerisine yönelik puanlar, küçük olan öğrencilerin lehine daha yüksektir. 5 öğretmenin sınıfında küçük ve büyük öğrencilerin okuma becerisi puanları eşitken, kalan 10 öğretmenin sınıfında puanlar büyük öğrencilerin lehine yüksektir. Buradan 72-84 aylık olan 19 öğrenciden 10'unun okuma becerisinin niteliği açısından ay olarak kendilerinden küçük olan arkadaşlarından önde olduğu sonucu çıkmaktadır.

Ayrıca öğretmenlerle yapılan görüşmeler sonucunda 38 öğrenciden yaşça küçük olan 10 öğrencinin okumaya kendisiyle karşılaştırmanın yapıldığı aynı sınıftaki arkadaşından 2 hafta erken başladığı; yaşça büyük olan 5 öğrencinin de kendisiyle karşılaştırmanın yapıldığı aynı sınıftaki arkadaşından daha erken okumaya çıktığı bilgisi elde edilmiştir. Diğer 4 öğretmen ise farklı yaş grubundaki öğrencilerin eş zamanlı olarak okumaya başlamadıklarını ifade etmiştir.

Öğretmen anlatımları her ne kadar beklentilerle paradoksal bir durumu ortaya koyuyor olsa da öğrencilerin bazısının okumaya erken başlamış olması daha sonraki dönemlerde aynı performansı göstereceği anlamına gelmez. Öğrencilerin başarılarında aile, sosyal çevre gibi dış faktörler yanında zekâ ve motivasyon gibi değişkenler de rol oynamaktadır. Aynı sınıfa devam eden farklı yaşlardaki çocukların ailelerinden bir kısmı, çocuklarına resimleri çok, yazısı az olan çocuk kitaplarını sunmuş olabilirler. Böyle çocuklar, bu kitaplar yoluyla birtakım resim şekil ve yazıların bir anlam taşıdığı fikrini kazanmış olabilir.

Okula yeni başlayan çocuğun, okuma yazmayı öğrenebilmesi için; bedensel, zihinsel, psikolojik ve sosyal yönden olgunluğa erişmiş ve okuma yazmaya hazır hale gelmiş olması gerekmektedir. Birinci sınıfa kaydı yapıldığı halde yeterli olgunlaşma ve gelişmeye ulaşmamış çocuklar olabilir. Zihin yaşı takvim yaşına paralel gitmeyen çocuklar için okuma yazma konusunda başarısızlık kaçınılmaz olduğu gibi zihinsel gelişimi normal ve hatta ileri olan çocukların bazılarının okul yaşamına uyum sağlayabilecek duygusal ve sosyal olgunluğa erişememeleri nedeniyle ilkokuma ve yazmaya hazır olmadıkları görülmektedir (Kılıççı, 2000).

Grafik 3'te her iki gruptaki öğrencilerin toplam okuma becerisi puanına ilişkin bulgular sunulmuştur. Yaşça küçük öğrencilerin okuma becerisi toplam puanı 232 ve yaşça büyük öğrencilerin okuma becerisi toplam puanı 251'dir.

Grafik 3. Öğrencilerin Toplam Okuma Becerisi Puanları

Grafiğe göre yaşça büyük öğrencilerin oluşturduğu grubun toplam okuma becerisi puanı, yaşça küçük öğrencilerden fazladır. Alınabilecek en yüksek puanın $19 \times 15 = 285$ olduğu hesaba katılacak olursa 72-84 yaş aralığındaki çocukların okuma düzeyinin oldukça iyi olduğu söylenebilir.

Birinci sınıfa gelen çocuklar arasında okulöncesi çeşitli düzeylerde okuma yazma deneyimi olan ya da bu deneyime hiç sahip olmayan çocukların da olması kaçınılmazdır. Bu gerçeklerden yola çıkarak öğretmenin okuma-yazma gibi çok ciddi bir sorunu çözerken, çocukların aynı düzeyde ve aynı hızla bu öğrenmeyi gerçekleştiremeyeceğinin bilincinde olması, çağdaş öğrenmeye yaklaşımlarını dikkate alarak öğrenmenin gerçekleşmesinde bireysel hız ve özelliklere uygun bir çaba içinde bulunması gerekir. (Çelenk, 2007).

2.4. Akademik Başarıya İlişkin Bulgular

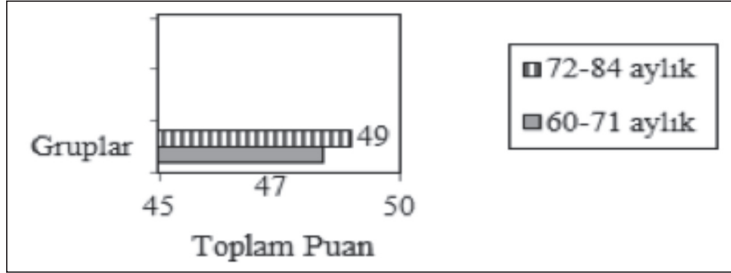
60-71 aylık öğrenciler ile 72-84 aylık öğrencilerin, öğretmenin sunduğu akademik bilgiyi alma düzeyi olarak tanımlanan akademik başarıları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin akademik başarıları hakkındaki bulgular sınıf öğretmenleriyle yapılan yüz yüze görüşmeler ve araştırmacının 8 hafta boyunca yaptığı gözlemlere göre şekillenmiştir. Öğretmenlerden öğrencilerin Türkçe dersindeki akademik başarıları için üst düzey başarı, orta düzey başarı ve alt düzey başarı anlamına gelen 3, 2 ve 1 notlarını takdir etmeleri istenmiştir. Öğretmenlerin takdir ettiği notlara göre öğrencilerin akademik başarı düzeyi Tablo 4'te verilmiştir.

Tablodan sınıf öğretmenleri ve araştırmacının takdir ettiği puanlara göre 60-71 aylık öğrenciler ile 72-84 aylık öğrencilerden oluşan ikili 10 çiftin aynı puana sahip olduğu görülmektedir (Örneğin T.T. ile E.T., S.A. ile E.R.). Bu durum farklı yaş aralığındaki öğrencilerin yarıdan fazlasının sınıftaki başarı düzeyinin aynı ya da birbirine yakın olduğu sonucuna işaret etmektedir. I. K., E. C. ve A. K. kod isimli 3 öğretmen ise sınıflarındaki iki öğrenciden küçük olanın lehine puan takdir etmişlerdir. Yani öğretmenler ve gözlemciler göre üç öğretmenin sınıfında 60-71 aylık öğrenciler 72-84 aylık öğrencilerden daha başarılıdır. Kalan 6 öğretmen ve gözlemciye göre ise aynı sınıfta iki farklı yaş aralığındaki öğrenci çiftlerinden büyük olanlar (72-78 aylık) daha başarılıdır. Ancak toplam puanlar incelendiğinde yaşça büyük olan öğrencilerin 2 puanlık farkla önde olduğu görülmektedir.

Tablo 7. Birinci Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Dersindeki Akademik Başarı Düzeyleri

Öğretmenler	Yaş Aralığı (ay olarak)	Öğrenciler	Başarı düzeyi		
			3	2	1
A. K.	60-71	S. K.	X		
	72-84	K. I.		X	
E. E	60-71	T. N.		X	
	72-84	D. G.	X		
J. H	60-71	C. Ç.	X		
	72-84	F. H.	X		
F. E.	60-71	E. E.		X	
	72-84	R. T.		X	
A. A. 1	60-71	E. T.	X		
	72-84	Ş. C.	X		
Ş. M.	60-71	S. S.	X		
	72-84	Ç. F.	X		
S. N.	60-71	A. A.	X		
	72-84	İ. R.	X		
K. A	60-71	S. K.		X	
	72-84	E. R.		X	
A. A. 2	60-71	T. Y.	X		
	72-84	Y. S.	X		
E. T.	60-71	T. K.		X	
	72-84	P. A.		X	
A. E. 1	60-71	S. A.		X	
	72-84	E. R.		X	
E. C.	60-71	C. E.	X		
	72-84	A. S.			X
E. F.	60-71	H. Y.		X	
	72-84	U. T.	X		
H. T.	60-71	R. T.		X	
	72-84	K. T.	X		
E. P.	60-71	M. K.		X	
	72-84	B. A.	X		
R. O.	60-71	A. E.		X	
	72-84	E. Y.	X		
E. R.	60-71	H. D.		X	
	72-84	R. A.	X		
I. K.	60-71	A. A.	X		
	72-84	F. R.		X	
A. E. 2	60-71	T. T.	X		
	72-84	E. T.	X		

Tablo 7 incelendiğinde 72-84 ay yaş aralığındaki 1 öğrenci dışında tüm öğrencilere 3 ya da 2 puanının takdir edildiği görülmektedir. Tablodan E.R., E.E., H.T., E.F., R.O. ve E.P. isimli öğretmenlerin sınıfından seçilen öğrenciler arasında büyük olanların daha başarılı olduğu; I.K., E.C., ve A.K. isimli öğretmenlerin sınıfından seçilen öğrenciler arasında küçük olanların daha başarılı olduğu, kalan öğrenci çiftlerinin ise ortalama aynı başarı düzeyinde olduğu anlaşılmaktadır.

Grafik 4. Öğrencilerin Toplam Akademik Başarı Puanları

Grafik 4'e göre 72-84 ay yaş aralığındaki çocukların oluşturduğu grupta 60-71 ay yaş aralığındaki çocukların oluşturduğu grup arasında toplam akademik başarı puanları açısından 2 birimlik az bir fark dikkati çekmektedir. Alınabilecek en yüksek puanın $19 \times 3 = 57$ olduğu göz önünde tutulacak olursa 47 ve 49 puanları öğrencilerin birçoğunun başarı durumunun iyi olduğu sonucunu ortaya çıkarmaktadır. Bir başka ifadeyle okula başlama yaşı, bu araştırmaya dahil olan çocukların akademik başarıları üzerinde farklılığa sebep olacak bir etken olarak görülmemektedir.

Bu duruma benzer bir sonuç [Bickel](#), [Zigmond](#) ve [Strayhorn](#) (1991) tarafından bulunmuştur. Yaptıkları araştırmaya göre okula başlama yaşı, okul başarısı için yeterince güçlü bir yordayıcı değildir. Benzer şekilde [Çelenk](#) (2003) tarafından yapılan bir araştırma; ilkökuma ve yazma öğretiminde, okul öncesi dönemde, zengin okuma-yazma araç-gereçleri ortamında yetişerek okuma yazma deneyimi kazanan, okuma-yazma geleneği olan aile ortamından gelen, ailesinde öykü ve masal dinleyen, görsel ve dilsel algıyı geliştirici resim çizme ve tamamlama kitaplarıyla çalışan ve büyük resimli kitaplarla tahmini okuma etkinliklerinde bulunan çocukların daha başarılı olduklarını göstermiştir ([Çelenk](#), 2003).

3. Sonuç ve Öneriler

1. Bulgulara göre 60-71 aylık öğrenciler ile 72-84 aylık öğrenciler arasında derse katılım açısından önemli bir farklılık dikkati çekmemektedir.
2. Yazı kalitesi ve yazma becerisinin, bazı öğrenci çiftlerinde büyük olan öğrencinin lehine, bazı öğrenci çiftlerinde de küçük olan öğrencinin lehine daha iyi olduğu görülmektedir. Ancak fark, herhangi bir öğrenci grubu açısından daha iyi düzeyde kabul edilebilecek durumda değildir.

3. Kalem doğru tutma hususunda 60-71 aylıklar grubu ve 72-84 aylıklar grubu arasında eşit sayıda öğrencinin düzeltilmeye muhtaç problemleri olduğu belirlenmiştir.
4. 72-84 ay yaş aralığındaki öğrencilerin oluşturduğu grubun toplam okuma becerisi puanı, 60-71 ay yaş aralığındaki öğrencilerin oluşturduğu grubun okuma becerisi puanından fazladır.
5. 72-84 ay yaş aralığındaki öğrencilerin oluşturduğu grupla 60-71 ay yaş aralığındaki öğrencilerin oluşturduğu grup arasında toplam akademik başarı puanları açısından 2 birimlik az bir fark dikkati çekmektedir.

Bu sonuçlar birbirine yakın yaştaki çocukların kalem tutma ve okuma yazma becerisini kazanmasında takvim yaşının tek başına önemli bir etken olmadığı izlenimini doğurmaktadır. Buradan okula başlama döneminin belirlenmesinde yaş değişkeni yanında öğrencilerin psikolojik, fizyolojik ve sosyal gelişim ve olgunlaşma durumlarının da etken olduğu sonucuna varılabilir. Bu durumda okula kaydedilecek çocukların kayıt sırasında okulda görevli alan uzmanları ile okul doktoru ve rehberlik servisi uzmanlarının yapacakları ön görüşme ve gözlemler yoluyla öğrencilerin okula kaydedilmesi şeklinde bir uygulamanın yararlı olacağı düşünülmektedir.

60-71 ay yaş aralığındaki öğrencilerin bazı performanslarının yüksek olmasında doğuştan getirdikleri genel yetenekleri ile kültür, çevresel etkileşim ve sosyal yapının etken olduğu düşünülebilir. Bu durum dikkate alındığında alt yaş grubundaki öğrencilerin yeterli olgunlaşma ve gelişme düzeyine gelmeden birinci sınıfa ait temel becerilerin kazandırılmasıyla karşı karşıya bırakılmaları, onların yetişmelerinde olumsuz etki yapabilir. Sadece takvim yaşını gözetmenin isabetli bir yaklaşım olmadığı göz önünde bulundurularak ebeveynlerin çocuklarını yeterli olgunlaşma ve gelişme düzeyine gelmeden okula yazdırmada ısrarlı olmamaları önerilmektedir.

Öğrencilerin birinci sınıf programını izleyip izleyemeyecekleri hususunda yaş değişkeni dışında başka faktörlerin de etken olabileceği varsayımı dikkate alınarak benzer araştırmaların yapılması yerinde olacaktır.

Araştırmacı çalışmayı birinci yarıyılıda 8 haftalık zaman diliminde yaptığı bir gözlem ve görüşmeler kapsamında ele almıştır. Daha sonraki hafta ve aylarda öğrencilerin yaş aralıklarına göre gelişme seyirleri farklılaşabilir. Bu bakımdan öğretim yılını kapsayacak uzun süreli yeni araştırmaların yapılması yararlı olabilir.

KAYNAKÇA

- Akyol, H. (2000). Yazı öğretimi. *Millî Eğitim Dergisi*, 146: 37-48.
- Akyol, H. (2001). Türkçe ilkokuma yazma öğretimi. Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- Akyol, H., Duran E. (2010) Ana sınıfında yazıya hazırlık eğitimi almanın ilköğretim birinci sınıf yazı öğretimine katkısı, *Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Sayı 6, 2010, Sayfa 91–98
- Amundson, S. J. (1995). Evaluation tool of children's handwriting. Homer, Alaska: O.T. Kids, P. O. Box 1118.
- Amundson, S. J. (2001). Prewriting and handwriting skills. İçinde Case-Smith (editör), *Occupational Therapy for Children*. Sydney: Mosby.
- Artut, K. ve Demir, H. (2004). Güzel yazı teknikleri ve öğretimi. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Binbaşıoğlu, C. (1995). Eğitim psikolojisi. Ankara: Yargıcı Matbaası.
- Calp, M. (2010). İlkokuma yazma öğretimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Çalışkan, M., Sünbül A. M. (2008). İlköğretim ikinci sınıftaki okuma-yazma bilmeyen öğrencilere yönelik bireyselleştirilmiş öğretim uygulamasının öğrenci erişimine etkisi. *Millî Eğitim*, 180:195-203.
- Çelenk, S.(2005). İlkokuma yazma programı ve öğretimi. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Çelenk, S. (2003). Okul aile işbirliği ile okuduğunu anlama başarısı arasındaki ilişki. *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24: 34-39.
- Çelenk, S. (2007) İlkokuma-yazma öğretimi kitabı (6. Baskı), Ankara Maya Akademi Yayın Dağıtım.
- Çelenk, S. (2008). İlköğretim okulları birinci sınıf öğrencilerinin ilkokuma ve yazma öğretimine hazırlık düzeyleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt, 8(1): 83-90.*
- Dennis J. L, Swinth Y. (2001). Pencil grasp and children's handwriting legibility during different-length writing tasks. *American Journal of Occupational Therapy*, 55, 175-183.
- Güleryüz, H. (2002). Türkçe ilkokuma yazma öğretimi. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Kavcar, C., Sever, S., Oğuzkan, F. (2004). Türkçe öğretimi. Ankara: Ergin Yayınları.
- Koziatek, S. M. ve Powell, N. J. (2003). Pencil grips, legibility and speed of fourth-graders' writing in cursive. *American Journal of Occupational Therapy*, 57(3): 284-288.
- Küçükkaragöz, H. (2003). Gelişim ve öğrenme psikolojisi. (Edit: B. Yeşilyaprak) Ankara: Pegem A Yayıncılık (76-105).

- Kılıççı, Y. (2000). Okulda ruh sağlığı, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Oktay A. ve Unutkan Ö. P. (2005). Erken çocuklukta gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar (Yayıma Hazırlayan Doç. Dr. Müzeyyen Sevinç), *İlköğretime Hazır Oluş ve Okul Öncesi Eğitimle İlköğretimin Karşılaştırılması*, İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Özdemir Kılıç, G. (2004). *Ailesiyle birlikte yaşayan ve çocuk yuvasında kalan çocukların görsel algılama davranışı ile okul uygunluğu arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ev Ekonomisi Ana Bilim Dalı, Ankara.
- Sulzby, E., ve Teale, W. (1991). Emergent literacy. In R. Barr, M. Kamil, P. Mosenthal, & P. D. Pearson (Eds.), *Handbook of Reading Research, 2: 727-757*. New York: Longman.
- Tekışık, H. H. (1994). Türkçe öğretimi ve öğretmen kılavuzu. Ankara: Tekışık A.Ş.Web. Ofset Tesisleri.
- Temur, T., Aksoy, C. C., ve Tabak, H. (2011). Kalemli kavrama noktası, oturuş şekli ve kâğıt pozisyonu değişkenleri açısından ilköğretim birinci sınıf öğrencilerinin yazma hızları ve hatalarının değerlendirilmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 191, 24-37.
- Thatcher, R. W., Walker, R. A. ve Giudice, S. (1987). Human cerebral hemispheres develop at different rates and ages. *Science*, 236(4805): 1110-1113.
- Yangın, B. (2007). Okul öncesi eğitim kurumlarındaki altı yaş çocuklarının yazmayı öğrenmeye hazır bulunuşluk durumları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32: 294-305.
- Ziviani, J. (1982) "Children's prehension while writing", *British Journal of Occupational Therapy*, 45, 306-307.

